

Jak šli hloupí vlci kontrolovat les

Bohumil Matějovský

Hudba.

Hudba pozvolna dozní.

Zvuk lesa.

Zvuk pozvolna dozní.

VYPRAVĚČ: V jedné malé chaloupce za lesem žili tři líní vlci. Každý den přemýšleli, jak to udělat, aby se dobře najedli, dobře bydleli a nemuseli proto nic udělat. A tak jen polehávali, posedávali, přemýšleli, dumali, vymýšleli, koumali a spekulovali, až jednoho dne dostali přece jen nápad...

Ozve se hlasité chrápání. Chrápání dozní.

PRVNÍ VLK: **PIŠTIVÝ HLAS**: /zívá/ Ááá... to jsem se krásně vyspal. Koukám, že už je poledne... nebo odpoledne? Tak, kolegové, a co teď?

DRUHÝ VLK: **KOKTA**: No co...co... a není takhle ná...náhodou čas o...oběda?

TŘETÍ VLK: **FRÁZE V VĚTÁCH**: No to sice je, ale aby bylo jasno: kdopak nám ten oběd asi tak připraví?

PRVNÍ VLK: Na mě nekoukejte, já nic vařit nebudu!

DRUHÝ VLK: Na mě klid...klidně kou...koukejte, ale já ta...taky vařit nebudu.

TŘETÍ VLK: Tak aby bylo jasno: když ne vy tak já už vůbec ne!

PRVNÍ VLK: /zívá/ Přitom mám dnes hlad jako vlk.

DRUHÝ VLK: A já...já mám hlad ja...jako dva vlci.

TŘETÍ VLK: Bodejť by ne... vždyť přece jsme vlci, aby bylo jasno.

PRVNÍ VLK: Jak já bych si dal takový řízeček s kaší...

DRUHÝ VLK: A já klid...klidně i bez... i bez...

TŘETÍ VLK: Proč byste jedl nějaký bez, kolego, to není nic pro vlky, aby bylo jasno.

DRUHÝ VLK: I bez... bez kaše jsem chtěl říct.

PRVNÍ VLK: Jenomže nemáme ani řízeček ani kaši a tak budeme opravdu bez. Ačkoliv... právě jsem dostal nápad, kolegové.

DRUHÝ VLK: Tak to bu...bude určitě nějaký nesmi...nesmi...nesmírně zajímavý nápad.

TŘETÍ VLK: Dobrý nápad by se nám teď hodil, aby bylo jasno! Jen povídejte, kolego.

PRVNÍ VLK: Tak poslouchejte: my se teď sebereme, půjdeme do lesa za starostou medvědem a uděláme mu tam kontrolu pořádku! Ten se bude divit. Ten náš starosta medvěd. Až mu to tam všechno překontrolujeme.

DRUHÝ VLK: No...no jo. A když tam v lese ne...nebude mít pořádek...

TŘETÍ VLK: Tak od něj vybereme pokutu, aby bylo jasno!

VYPRAVĚČ: Ten nápad se jim velice zalíbil, jak přijít snadno a bez práce k nějakému zisku, a tak to hned oslavili tancem a výskáním. **/dupot na podlaze, společné hlasité prozpěvování. Hluk utichne/** Pak zamkli svou starou chaloupku... **/kovový zvuk klíče v zámku/** ...a vyrazili přes louku k nedalekému lesu.

Prozpěvují si do kroku.

PRVNÍ VLK: Ať před námi se třese...

DRUHÝ VLK: Ka...každický tvor v lese...

TŘETÍ VLK: Tak na kontrolu jde se!

PRVNÍ VLK: Rady my si vždycky víme...

DRUHÝ VLK: Po...pokutu jim na...napaříme...

TŘETÍ VLK: Něco dobrého pak sníme...

PRVNÍ VLK: To si to krásně zpíváme, že, kolegové?

DRUHÝ VLK: A...a to jsme přitom tupí... tupí...

TŘETÍ VLK: No tak, kolego, proč bychom se měli podceňovat, aby bylo jasno?

DRUHÝ VLK: A to jsme tupí... tu píseň sami složili, jsem chtěl říct!

Chvíli zní spokojené společné pohvizdování do kroku.

Pohvizdování dozní. Zvuk lesa, zpěv ptáků...

VYPRAVĚČ: Když došli do lesa, vyhledali zdejšího lesního starostu, nabručeného medvěda, a rovnou mu oznámili, že přišli zkontrolovat, zda má v lese čisto, pořádek a zda je tam pro zvířata bezpečno.

MEDVĚD: **BRUČIVÝ HLAS:** Cože? U medvědího lože... vy chcete kontrolovat les? Čí je to nápad, proboha?

PRVNÍ VLK: Náš. Vlastně: můj. Jsme totiž noví lesní kontroloři.

DRUHÝ VLK: A já... já... jsem hla...hlavní kontrolor.

TŘETÍ VLK: A já jsem kontrolor zapisovatel, aby bylo jasno.

MEDVĚD: Aha... ale v našem lese je všechno v naprostém pořádku. Jen občas tu dělají rámus dřevorubci a někdy tu zase odhodí nějakou plechovku nebo sáček od svačiny turisté, ale jinak je tu všechno jak má být.

PRVNÍ VLK: Tak to se teprve uvidí!

DRUHÝ VLK: Je...jestli je tu vše...všechno jak má být!

TŘETÍ VLK: A jestli ne, tak to teprve něco uvidíte, aby bylo jasno!

VYPRAVĚČ: Tak vlci začali s kontrolou lesa. /zvuky: **praskání větví, mumlání/** Kontrolovali, šmejdili, prohlíželi, dohlíželi, nakukovali pod kapradí a vzhlíželi do větví stromů - a brzy našli první závažný nedostatek.

PRVNÍ VLK: No tohle! Co dělají ty šišky tady na zemi, starosto?

MEDVĚD: No co by tu dělaly... přece spadly ze stromu, tak leží na zemi.

PRVNÍ VLK: Tak oni vám tady padají šišky?

DRUHÝ VLK: To...to je tak ne...nebezpečné!

TŘETÍ VLK: To teda je, aby bylo jasno!

PRVNÍ VLK: Takže klidně můžou spadnout na hlavu nějakému starému jezevci!

DRUHÝ VLK: Ne...nebo nějakému sta...starému je... je ...

PRVNÍ VLK: Starému jezevci, ale to jsem právě řekl, kolego.

DRUHÝ VLK: Starému je...jelenovi, jsem chtěl říct.

TŘETÍ VLK: Anebo... a to by bylo vůbec ze všeho nejhorší, můžou spadnout na hlavu nějakému vlkovi kontrolorovi, aby bylo jasno!

PRVNÍ VLK: A proto se musí na každý takový strom...

DRUHÝ VLK: Po...pověsit ta...tabulka s varováním, že tu pa...padají šišky!

TŘETÍ VLK: No to dá rozum, aby bylo jasno!

MEDVĚD: Cože? Ale pánové... totiž vlci... vlastně kontroloři... přece nebudu na každý smrk v tomhle lese dávat tabulku?

PRVNÍ VLK: A to teda budete!

DRUHÝ VLK: Dávat... ta...ta...tady ta...ta...tabulky.

TŘETÍ VLK: Správně! Tabulky s varováním, že tu padají šišky, aby bylo jasno.

MEDVĚD: Ale proč, proboha? Šišky přece padají ze smrků odjakživa a ještě nikdy nikomu neublížily.

PRVNÍ VLK: Možná neublížily...

DRUHÝ VLK: Ale co ne...ne...není, může být!

TŘETÍ VLK: Správně to říká kolega, aby bylo jasno!

PRVNÍ VLK: Takže to shrneme, kolegové.

DRUHÝ VLK: A...ano. Ne...hody...hody...dopro...

TŘETÍ VLK: Na koledu je snad ještě brzy, kolego, aby bylo jasno, ne?

DRUHÝ VLK: Ne...nehody do programu lesa ne...nepatří, jsem chtěl říct.

TŘETÍ VLK: Aha. No a já, aby bylo jasno, si píšu první závalu (*recituje*)

Bez varování z velké výšky,

padají tu na nás šišky.

Když nás strefí do hlavy,

hned je konec zábavy.

VYPRAVĚČ: Pak vlci a starosta medvěd došli až k místu, kde z mechu vyrůstaly houby. Leskly se a krásně voněly.

PRVNÍ VLK: U všech klíš'at a komárů! A co je zase tohle?

MEDVĚD: No co by to bylo... to jsou přece obyčejné lesní houby.

DRUHÝ VLK: Ale jak...jak...jaké houby se ptáme!

TŘETÍ VLK: Ano! Aby totiž bylo jasno, jak může někdo poznat, která houba je vlastně jedlá a která je nejedlá?

MEDVĚD: Tak moment, vy jedni kontroloři. Jsme přece lesní zvířata a houby dobře známe. Víme, které jíst a které ne.

PRVNÍ VLK: To jsou jen výmluvy.

DRUHÝ VLK: A...ano, jen výmluvy. Protože ku...ku...ku

MEDVĚD: Co s tím má co společného kukačka?

DRUHÝ VLK: Ku...kupříkladu já houby vůbec ne...ne...

MEDVĚD: Nejíte?

DRUHÝ VLK: Ne...neznám!

TŘETÍ VLK: Ani já ne, aby bylo jasno. Já bych klidně snědl jedovatou muchomůrku a myslel si, že je to jedlý hříbek.

PRVNÍ VLK: My jsme totiž, starosto medvěde... co vlastně jsme?

DRUHÝ VLK: A...ano, my jsme totiž hlu... hlu...

MEDVĚD: Hlupáci?

DRUHÝ VLK: Hlu...hluboce přesvědčení...

TŘETÍ VLK: Že tohle je závada všech závad, aby bylo jasno!

PRVNÍ VLK: A proto, starosto medvěde...

DRUHÝ VLK: Mu...musíte všechny houby po...po lese po...polepit ...

TŘETÍ VLK: Správně! Polepit cedulkou, která sděluje, zda houba je jedlá či jedovatá, aby bylo jasno!

PRVNÍ VLK: Protože, a to dá rozum...

DRUHÝ VLK: Ne...není přece mo...mo...mochomůrka jako hří...hříbek!

TŘETÍ VLK: A to je pravda, starosto medvěde, aby bylo konečně jasno!

PRVNÍ VLK: Pravda pravdoucí, starosto!

DRUHÝ VLK: Protože tře...třeba já jsem už dáv...dávno praš...praš...

MEDVĚD: Praštěný?

DRUHÝ VLK: Praš...prašivku neviděl a tak ji ani ne...nepoznám!

TŘETÍ VLK: Správně! A aby bylo jasno, já si velkým písmem píšu druhou závadu: (*recituje*)

Houby tu nejsou označené,

zda jedlé jsou či otrávené,

a protože je neznáme

tak si žádnou nedáme.

VYPRAVĚČ: A medvědovi se z toho všeho hned zatočila hlava. To strašné pomyšlení, že by měl v lese označit všechny smrky kvůli padajícím šiškách a navíc by měl ještě nalepit cedulky na každou houbu, která tu vyroste.

Pak vlci zaslechli lesní kukačku.

Hlas kukačky.

PRVNÍ VLK: Slyšíte? A tohle má být zase co?

MEDVĚD: To je přece naše kukačka.

PRVNÍ VLK: To víme taky. Ale co to vyvádí, ta kukačka?

DRUHÝ VLK: To...to si ta...tady ku...kukačky kukají jak je zrovna na...napadne?

MEDVĚD: No a co má být? Když chce kukat tak ať kuká.

DRUHÝ VLK: A...aha. Takže to ona si taková zdejší ku...kukačka zničehonic řekne: tak a teď si za...zakukám ... a prostě si za...zakuká?

TŘETÍ VLK: U všech ostružin a bodláků...to je ale nehoráznost, aby bylo jasno!

MEDVĚD: Ale co je na tom nehorázného? Že kukačka kuká? To má jako štěkat? Nebo mňoukat?

PRVNÍ VLK: A co je na tom prý nehorázného!

DRUHÝ VLK: To se sta...starosto ne...ne...

MEDVĚD: Nesmí?

DRUHÝ VLK: Ne...nestydíte?

MEDVĚD: A za co?

TŘETÍ VLK: Za co? Tak abyste věděl, a aby bylo jasno, taková kukačka musí mít přece nějaký kukací řád. Musí se řídit podle hodin.

PRVNÍ VLK: Správně! Proč myslíte, že lidé dávají do svých hodin právě kukačky?

DRUHÝ VLK: A...ano, ku...kukačky...a ne tře...třeba stra...stra...

MEDVĚD: Straky?

DRUHÝ VLK: Stra ... stra ...

MEDVĚD: Strašidla?

DRUHÝ VLK: Stra ... strakapoudy jsem chtěl říct!

PRVNÍ VLK: Ano, kolega se vás ptá správně, proč jsou v hodinách s kukačkou právě kukačky, co myslíte, starosto?

MEDVĚD: No proč ...protože kukačky kukají?

PRVNÍ VLK: Správně. A může si snad taková kukačka v hodinách kukat, jak ji zrovna napadne?

DRUHÝ VLK: Kde... kde...kdepak. Ne...nemůže!

TŘETÍ VLK: To se ví, že nemůže. Aby bylo jasno. Takové kukačky mají přece kukat, jen když je půl hodiny nebo celá hodina. Jenomže v tomhle lese, jak se tak koukám ...

PRVNÍ VLK: Omyl! Jak tak *posloucháte*, kolego.

TŘETÍ VLK: Ano, správně, děkuji za opravu, kolego...tak tedy, aby bylo jasno, v tomhle lese, jak tak poslouchám, kukají kukačky jak je zrovna napadne. Je jim fuk, jestli je čtvrt nebo půl...

PRVNÍ VLK: Nebo dokonce už celá. Jakoby tady těch závad nebylo už takhle dost, teď k tomu všemu máte ještě popletené kukačky!

DRUHÝ VLK: Já bych je teda sta...starosto kou ...kou ...

MEDVĚD: Koupil?

DRUHÝ VLK: Kou...koukal na vašem místě se...seřídit!

TŘETÍ VLK: Ano, aby kukaly jak mají, aby bylo jasno!

VYPRAVĚČ: A tak si třetí vlk zapisovatel naslinil tužku a s náramnou radostí zapsal třetí nalezenou závadu:

TŘETÍ VLK: (*recituje*)

Kukačky v lese kukají,

na hodiny nedbají.

Tohle se tu děje,

medvěd se tomu směje.

VYPRAVĚČ: Pak vlci kontrolori došli k místu, kde smrkový les vystřídal les listnatý. Tam se chvíli rozhlíželi a snažili se najít nějakou další závažnou lesní závadu.

Zvuk lesa. Šramocení vlků, hledajících v porostu.

Zvuk dozní.

PRVNÍ VLK: Ták...a mám to! Podívejte se, kolegové! Vidíte ty listnaté stromy plné listí? Pročpak taky nejsou označené varovnou tabulí?

MEDVĚD: Cože? Proč by měl mít strom s listím nějakou varovnou tabuli?

PRVNÍ VLK: No to je mi otázka. Slyšíte ho, kolegové? Proč asi...

DRUHÝ VLK: No jis...jistě...proč asi...

TŘETÍ VLK: No právě...proč asi, aby bylo jasno?

VYPRAVĚČ: Ale ani první, ani druhý, a dokonce ani třetí vlk to nevěděli. Proč by měl mít právě listnatý strom nějakou varovnou ceduli. Jenže to nechtěli přiznat a tak se tvářili, jako že to vědí. Ale nevěděli nic. Nakonec první vlk, který závadu objevil, dostal přece jen nápad.

PRVNÍ VLK: Abyste teda věděl, starosto medvěde, takový listnatý strom dělá na podzim co?

MEDVĚD: No co...shazuje listí.

PRVNÍ VLK: Ano...přesně tak! A jsme u toho. Takže když shodí všechno listí na zem, může pak na něm kdokoli uklouznout.

DRUHÝ VLK: No jis...jistě! Půjde kolem ná...náhodou on...on...on...

MEDVĚD: Já?

PRVNÍ VLK: Nebo já?

DRUHÝ VLK: On...ondatra jsem chtěl říct.

TŘETÍ VLK: No jistě. A na tom listí uklouzne a udělá kotrmelec a zastaví se až o krmelec!

VYPRAVĚČ: Ta představa byla pro vlky kontrolory přímo strašná. Jak se nebohá stará ondatra klouže po spadaném listí a pak si ještě udělá bouli o krmelec, který bude mít v cestě.

MEDVĚD: Ale v tomhle lese žádné ondatry nežijí.

PRVNÍ VLK: To nás nezajímá, starosto medvěde. Zkrátka musíte dát na všechny zdejší listnaté stromy varování, že na podzim to pod nimi co?

DRUHÝ VLK: No přece klou...klouže.

TŘETÍ VLK: Naprosto přesně to říká kolega, aby bylo jasné!

MEDVĚD: Cože? Klouže?

PRVNÍ VLK: Vy se tomu smějete, starosto...

DRUHÝ VLK: A...ale on vás ten smích přej...přejde ...

TŘETÍ VLK: Až vašemu lesu napaříme pokutu, aby bylo jasno ... a já si píšu čtvrtou závalu : (*recituje*)

Tak jako zmrzlá louže,

i spadlé listí klouže.

A jak se nám to jeví,

starosta to neví.

PRVNÍ VLK: Ták...a teď jenom tak pro zajímavost...jak to tady v lese máte například v zimě, když napadne sníh?

MEDVĚD: Když tu napadne sníh? No jak bychom to tu měli... když u nás lese napadne sníh, tak je v lese sníh.

DRUHÝ VLK: No prá...právě! Takže vy tu máte ob...obrovské hro...hro...

MEDVĚD: Myslíte hrochy? Co by tady dělali.

DRUHÝ VLK: My...myslím obrovské hro...hromady sněhu, které nikdo ne...ne...

TŘETÍ VLK: Neuklízí. Správně to říká náš kolega. Kdopak tu v zimě prohrabává pěšinky a cestičky?

MEDVĚD: Pěšinky? To přece nedělá nikdo. Když v tak obrovském lese napadne sníh, nedokáže ho uklidit ani sto lišek a jelenů se starostou medvědem navrch. To přece nejde. Zvířata si prošlapávají cestičky ve sněhu sama.

PRVNÍ VLK: Áha ...Takže sníh se tu v zimě neuklízí!

DRUHÝ VLK: To se da...dalo če...čekat.

TŘETÍ VLK: V tomhle lese plném závad.

MEDVĚD: Ale páni vlci. Já bych ten sníh stejně uklízet nemohl. Já totiž přes celou zimu spím ve svém brlohu. Vzbudím se vždycky až na jaře a to už v lese žádný sníh není.

PRVNÍ VLK: Cože? Vy v zimě spíte, starosto?

DRUHÝ VLK: To jako od po...od po...

MEDVĚD: No odpočívám, samozřejmě.

DRUHÝ VLK: Od...po...od podzimu až do...do jara, jsem chtěl říct?

MEDVĚD: Přesně tak.

TŘETÍ VLK: Aby teda bylo jasno: a to nám říkáte jen tak?

MEDVĚD: No to se ví. My, medvědi, dodržujeme zimní spánek. Takhle je to u nás, u medvědů, přece už odjakživa.

PRVNÍ VLK: To je skandální! Takže sníh se tu v zimě neuklízí a starosta medvěd si přitom ještě klidně spí.

DRUHÝ VLK: A že prý od...od...odjakživa!

TŘETÍ VLK: Tak takhle teda ne, aby bylo jasno!

PRVNÍ VLK: Čeho je moc, toho je příliš!

DRUHÝ VLK: A...ano. Protože i tatr...tatr...

MEDVĚD: Tatrman?

DRUHÝ VLK: Tatr...ta trpělivost má své me...meze!

TŘETÍ VLK: Správně, kolego! Aby bylo jasno!

PRVNÍ VLK: Tohle je vážně vrchol lajdáctví!

DRUHÝ VLK: Vždyť vy mu...musíte ce...celou zimu chrá...chrá...

MEDVĚD: Chrápat? To je dost možný, ale mně to nevzbudí.

DRUHÝ VLK: Chrá...chránit les jsem chtěl říct!

TŘETÍ VLK: Tak aby bylo jasno, starosto medvěde, já si píšu pátou závadu:

(*recituje*)

*Když tu v zimě sněží,
medvěd klidně leží,
a než se kdo naděje,
v lese samé závěje.
starosta zájem nemaje
čeká, až sníh roztaje*

Zvuk lesa.

Zvuk dozní.

VYPRAVĚČ: Tak vlci pokračovali ve své důkladné kontrole a brzy objevili další nedostatky. Třeba že lesní studánka nemá údaj o tom, jak je vlastně hluboká, jestli v ní žijí ryby a jestli je její voda pitná. Panečku, to bylo závad u takové jedné maličké studánky. Nenechali se přesvědčit ani tím, že se medvěd dušoval, že voda ve studánce určitě pitná je, protože k ní chodí pít všechna lesní zvířata a voda jim moc chutná. Vlci kontroloři však na to řekli, že je to jen výmluva a že studánka bez označení se nesmí používat. Tak byla sepsána další, už šestá závada.

TŘETÍ VLK: Takže aby bylo jasno: (*recituje*)

*Nápis tady musí být,
zda ze studánky smí se pít.
A další údaj tady chybí:
zda v ní vůbec plavou ryby.*

PRVNÍ VLK: Vida, vida, to se nám ty závadičky pěkně hromadí.

DRUHÝ VLK: Je...jedna za tře...za třetí.

TŘETÍ VLK: Říká se: *jedna za druhou*, kolego, aby bylo jasno.

DRUHÝ VLK: Jak mam...mamlas...mamlas...

TŘETÍ VLK: No dovolte, kolego?

DRUHÝ VLK: Jak mam las... mam laskavě tohle vě...vědět jsem chtěl říct.

MEDVĚD: Ale prosím vás, jaképak jsou tohle závady, Vždyť je to k smíchu.

PRVNÍ VLK: Cože? K smíchu?

DRUHÝ VLK: Já mys...myslím, že je to spíš k plá...k pláči.

TŘETÍ VLK: Správně to říká kolega, aby bylo jasno.

VYPRAVĚČ: Od studánky se tři vlci kontroloři a medvěd starosta vydali lesní pěšinkou hledat další závady tohoto lesa.

Tak ještě zjistili, že borůvčí na jednom svahu je velice nepravidelné - na levé straně je husté a na pravé řídké - což nevypadá vůbec hezky, ba přímo naopak, a chtělo by to nějak pravidelně přesadit a uspořádat. A nakonec objevili poslední, již osmou závadu: že místní nory a brlohy nemají zvonky a ani žádné označení, komu že vlastně patří.

PRVNÍ VLK: Kdopak se v tom má vyznat, starosto medvěde? V takové noře může bydlet třeba jezevec.

DRUHÝ VLK: Nebolí...nebolí ...

MEDVĚD: Nebolí kdo?

DRUHÝ VLK: Nebo li ... nebo liška, jsem chtěl říct.

TŘETÍ VLK: Nebo tam taky nemusí bydlet vůbec nikdo, aby bylo jasno.

PRVNÍ VLK: Takže nám teď laskavě vysvětlete, starosto...

DRUHÝ VLK: Jak...jak se máte...jak se máte...

MEDVĚD: Já? Dobře, děkuju za optání.

DRUHÝ VLK: Ne...ne... říkám: jak se máte vy...vy...

MEDVĚD: Já? Vždyť říkám, že celkem dobře.

DRUHÝ VLK: Ale ne...chci říct jak se máte vy...vyznat v tom...

TŘETÍ VLK: Kdo v takové díře či doupěti vlastně bydlí, chtěl říci kolega, aby bylo jasno.

PRVNÍ VLK: Když tu zvířata nemají ani zvonky.

DRUHÝ VLK: A do...dokonce ani ro...rohožky!

TŘETÍ VLK: Správně, kolego. Nora bez rohožky je jako noha bez ponožky! A já si píšu ... hled'me, hled'me ...již osmou závadu: (*recituje*)

*Každá nora musí mít,
to je přece známá věc,
údaj že má tady byt,
liška nebo jezevec
a pro každou nožku
chlupatou rohožku.*

VYPRAVĚČ: A tím kontrola pořádku a bezpečnosti v lese skončila. Třetí vlk zapisovatel si naposledy olízl tužku a pak udělal závěrečný zápis:

TŘETÍ VLK: (*recituje*)

Každý medvěd, měl by vědět,

zvláště když dělá starostu,

na pořádek že má hledět,

ve svém lesním porostu,

ne se tomu jenom smát

celou zimu přitom spát!

Takhle to dál nejde

však on ho ten smích přejde!

PRVNÍ VLK: Panečku...to by jeden vlk nevěřil, kolik závad se tady dá najít, že, kolegové?

DRUHÝ VLK: Ale...lu...alelu...

TŘETÍ VLK: Alelujá, kolego, alelujá, ale do Vánoc máme ještě dost času, nemyslíte?

DRUHÝ VLK: Alelu...ale lumpáren tu mají dost, jsem chtěl říct.

Ozve se zaškrundání v břiše.

PRVNÍ VLK: Ták...slyšíte, kolegové, jak mi po té kontrole pořádně vytrávil? Jak mi hlady škrundá v břiše?

DRUHÝ VLK: To mně ta...taky. To já už hla...hlady ani ne...nemluvim.

TŘETÍ VLK: Ale vždyť mluvíte, kolego. Říká se: *hlady ani nevidím*.

PRVNÍ VLK: Ale co, kolegové, jsou přece i horší věci než hlad.

DRUHÝ VLK: O...opravdu? A ja...jaké?

TŘETÍ VLK: No jo, to mi také není jasné, kolego, aby bylo jasno.

PRVNÍ VLK: No jaké...je třeba lepší mít hlad než dostat k obědu zkaženou houbu a plesnivý rohlík.

DRUHÝ VLK: A...ano. Ne...nebo dostat místo oběda třeba...ba...babič...babič...

TŘETÍ VLK: Babičku, kolego? Ale to je přece delikatesa všech delikates, aby bylo jasno.

DRUHÝ VLK: Třeba babič...bičem přes záda jsem chtěl říct.

TŘETÍ VLK: No tak to ano, kolego, s tím souhlasím. Ale hlad je pořád hlad, aby bylo jasno.

PRVNÍ VLK: Já bych teď snědl třeba i jen obyčejný chudý párek.

DRUHÝ VLK: A...ale me...trdlo...me...trdlo...

PRVNÍ VLK: No dovolte, kolego?

DRUHÝ VLK: Ale me...metr dlouhý jsem chtěl říct.

VYPRAVĚČ: Pak vlci kontroloři medvědovi sdělili, že se doma ještě poradí o výši pokuty a že až přijdou příště, chtějí už les vidět upravený a spořádaný a závady odstraněné.

Potom se vrátili domů.

Spokojeni s tím, jakou pěknou kontrolu to v tom lese vlastně udělali. A jak přišli zadarmo k tomu, že můžou po lesních zvířatech vymáhat pokutu za ten lesní nepořádek.

Když pak chtěl první vlk odemknout dveře jejich chaloupky, ulomil se mu zrezivělý klíč.

Kovový zvuk zámku.

PRVNÍ VLK: A jejda...ulomil se klíč. Půlku v ruce mám a druhá je pryč.

VYPRAVĚČ: Když pak druhý vlk stiskl kliku, upadla klika na zem.

Zvuk předmětu spadlého na zem.

DRUHÝ VLK: Vi...viděli jste to? Tak ona si ta kli...klika...kli...klidně upadne?

VYPRAVĚČ: A třetí vlk si nad tím vším zlostně zadupal, a zadupal tak silně, že dveře vypadly z rámu.

Zvuk padajících dveří.

TŘETÍ VLK: No to se na to podívejme. Asi bychom ty dveře měli opravit, aby bylo jasno.

PRVNÍ VLK: Co? Kdo? My?

DRUHÝ VLK: Co...copak na to má...máme čas?

TŘETÍ VLK: No právě. Když jsme teď kontroloři, nemáme na nějaké opravy čas, aby bylo jasno.

PRVNÍ VLK: To je pravda. A navíc: když mám hlad, tak ani pracovat nemůžu.

DRUHÝ VLK: A já...pra...pracovat ne...nemůžu, ani když ne...nemám hlad.

TŘETÍ VLK: A když ne vy, tak ani já, aby bylo jasno.

VYPRAVĚČ: Tak byla jejich chaloupka bez dveří a dveře bez kliky a bez klíče. Vlci kontroloři usedli ke stolu ve své malé kuchyni. /vrzání židlí, funění vlků/ To běhání po lese je unavilo a tak chvíli oddechovali. První a druhý vlk se pak podívali na třetího vlka zapisovatele.

PRVNÍ VLK: Tak ukažte, kolego zapisovateli.

DRUHÝ VLK: A... ano...u...ukažte.

TŘETÍ VLK: A co?

PRVNÍ VLK: Přece ten papírek, kam jste zapsal všechny ty lesní závady.

DRUHÝ VLK: Ať mů...můžeme spo...spo...společně spo...spo...

PRVNÍ VLK: No společně, stačí to říct jednou, kolego.

DRUHÝ VLK: Spo...společně spo...spočítat po...pořádnou po...pokutu jsem chtěl říct.

VYPRAVĚČ: Třetí vlk zapisovatel se zmateně podíval do svých tlap. Byly prázdné.

TŘETÍ VLK: U všech neoznačených smrků a spadných šišek co jich jen v lese je ...Já ten papírek asi někde ztratil, aby bylo jasno.

PRVNÍ VLK: On ten papírek ztratil!

DRUHÝ VLK: Tak to ti bu...budeme muset na...na ...

TŘETÍ VLK: Nasekat?

DRUHÝ VLK: Na ... napařit po...pokutu!

TŘETÍ VLK: Mně ale přece žádnou pokutu dát nemůžete! Vždyť jsem kontrolor jako vy. A ještě k tomu zapisovatel, aby bylo jasno.

PRVNÍ VLK: To je vlastně pravda. Tak to nám nezbyde nic jiného, než se do lesa hned vrátit a ten papírek tam najít.

DRUHÝ VLK: Kde...kdepak! Já už se do toho lesa ne...nevrátím. Co když mi tam spadne na hlavu vel...vel...

PRVNÍ VLK: Velbloud?

DRUHÝ VLK: Vel ... velká šiška!

TŘETÍ VLK: No ano! Nebo ještě hůře: co když tam omylem sníme neoznačenou otrávenou houbu, aby bylo jasno!

PRVNÍ VLK: To je pravda. Taky tam můžeme uklouznout na listí.

DRUHÝ VLK: Tak to bu...bu...bu...

TŘETÍ VLK: Ještě vy nás tady strašte, kolego.

DRUHÝ VLK: Tak to bu...budeme raději do...doma.

VYPRAVĚČ: A tak zůstali vlci doma. Jestli se někdy vydali i na nějakou další kontrolu do nějakého jiného lesa, to už nevím. Ale jedno je jisté. Pokud se náhodou ocitnete v lese, kde na každém smrku visí cedule, která varuje před padajícími šiškami, kde každá houba je označená jako jedlá či nejedlá, kde kukačky kukají jen v půl nebo v celou a kde nad každou norou visí nápis se jménem zvířete, které v noře bydlí, nebo je tam nápis, že tu nebydlí nikdo, pak vězte, že je to právě ten les, kde ti líní vlci udělali svou první kontrolu.

Ale já myslím, že ten les nikde nenajdete. Já myslím, že medvěd ty hloupé vlky neposlechl a nechal houby tak, jak jsou, a nechal kukačku, ať si kuká, jak chce.

Protože jako lesní starosta věděl, že skutečný nepořádek vypadá úplně jinak. A že ho nedělají ani spadlé šišky, ani spadané listí, ale většinou – bohužel – jen a jen lidé. Lidé, kteří tam odhazují odpadky, lámou větve a hlukem plaší zvěř.

Ale vy, děti, takové určitě nejste, já vím.

Nebo ... nebo snad ano?